

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3085/2020
30.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Миловановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Арманд Алексић, адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 43/2020 од 30.01.2020. године, на седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 43/2020 од 30.01.2020. године.

Образложење

Други основни суд у Београду, пресудом П2 243/18 од 10.09.2019. године, развео је брак закључен 30.08.2001. године у ..., евидентиран у матичној књизи венчаних која се води за матично подручје ..., Град ..., под текућим бројем ... за 2001. годину, између тужиље АА рођене АА1, године у ..., од оца ВВ и мајке ГГ и туженог ББ, рођеног ... године у ..., од оца ДД и мајке ЂЂ, на основу одредбе члана 41. Породичног закона Републике Србије (став први изреке). Заједничка деца парничних странака мал. ЕЕ, рођена године у ..., ..., мал. ЖЖ, рођена ... године у ... и мал. ЗЗ, рођена ... године у ..., поверена су на бригу, чување и васпитање мајци, тужиљи АА која ће самостално вршити родитељско право (став други изреке). Уредио је начин одржавања личних односа мал. деце ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ и туженог оца ББ, тако што ће се виђање одвијати по договору родитеља, у складу са потребама, жељама и могућностима мал. деце (став трећи изреке). Делимично је усвојио тужбени захтев тужиље, тако што је обавезао туженог да плаћа на име доприноса за издржавање мал. деце и то мал. ЕЕ износ од 120 евра, мал. ЖЖ износ од 90 евра и мал. ЗЗ износ од 100 евра, укупно 310 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате за све троје деце, сваког 01. до 15. у месецу за текући месец, почев од 09.02.2018. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови или док ова обавеза не буде измењена другом судском

одлуком, уплатом на текући рачун законском заступнику мал. деце, мајци, тужили АА (став четврти изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу који се односи на издржавање мал. деце и то преко досуђеног износа за мал. ЕЕ од 120 евра до траженог износа од 150 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, преко досуђеног износа за мал. ЖЖ од 90 евра до траженог износа од 150 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и преко досуђеног износа за мал. 33 од 100 евра до траженог износа од 150 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, почев од 09.02.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови или док ова обавеза не буде измењена другом судском одлуком (став пети изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог у делу који се односи на издржавање мал. деце и то до досуђеног износа за мал. ЕЕ од 120 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а од траженог износа од 5.000,00 динара, до досуђеног износа за мал. ЖЖ од 90 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а од траженог износа од 5.000,00 динара, и до досуђеног износа за мал. 33 од 100 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а од траженог износа од 5.000,00 динара, као и за период до досуђеног 09.02.2018. године као дана подношења тужбе, а од траженог 10.09.2019. године, као дана пресуђења (став шести изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка (став седми изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж2 43/2020 од 30.01.2020. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П2 243/18 од 10.09.2019. године, у ставу четвртм, шестом и седмом изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП, на који се законски разлог у ревизији указује, па се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су се венчали 2001. године. У браку су добили три кћерке. Њихова заједница живота је престала 2015. године, док су деца остала да живе са тужиљом. Тужени није запослен, повремено ради у ... бавећи се грађевинским пословима. Од имовине има кућу у ..., породичну кућу коју је наследио у код ..., гарсоњеру и око 1 ха и 60 а земље и шуме. Тужилац издаје гарсоњеру за 110 евра месечно. За комуналне трошкове у ... плаћа око 2000,00 динара, плаћа порез за све непокретности које поседује и 700,00 динара на име трошкова за

струју за кућу у Тужилац има трошкове одласка у ... за визу, путовање и за трошкове смештаја. Он живи сам и за храну, одећу и обућу месечно му је потребно око 300 евра, осим обавеза издржавања деце, нема обавезу да издржава друга лица. Тужилца је по занимању ... и има свој салон у Од имовине поседује стан у ..., који издаје за 80 евра месечно. Тужилца је са ванбрачним супругом добила још једно дете, ћерку ИИ, која има ... године. Тужилца месечно зарађује око 48.000,00 динара, а њен ванбрачни супруг 80.000,00 динара. Са ванбрачним супругом и децом живи као подстанар у ... и за стан плаћају 250 евра, а за комуналне трошкове 15.000,00 динара месечно. Најмлађа ћерка ИИ иде у вртић који плаћају око 11.000,00 динара месечно, док јој је за храну, одећу и обућу месечно потребно око 15.000,00 динара. Мал. ЕЕ има ... година, иде у ... разред средње ... школе. За храну, одећу и обућу месечно јој је потребно око 25.000,00 динара, за књиге и школски прибор по 15.000,00 динара годишње, екскурзију 300 евра. Она иде на додатне часове ... који износе 5-6000,00 динара месечно, за карту за превоз плаћа 1.500,00 динара и има трошкове за мобилни телефон од 1.000,00 динара месечно и за џепарац од 300 – 500,00 динара дневно. Мал. ЖЖ има ... година, иде у седми разред основне школе и за храну, одећу и обућу месечној јој је потребно 25.000,00 динара, за књиге 16.000,00 динара годишње, за школски прибор 15.000,00 динара годишње, за екскурзију 9.000,00 динара и за џепарац 100 до 200,00 динара дневно. Мал. ЗЗ има .. година и иде у четврти разред основне школе, за храну, одећу и обућу месечној јој је потребно 25.000,00 динара, књиге је добила бесплатно, за школски прибор је потребно око 20.000,00 динара годишње, за рекреативну наставу 24.000,00 динара, за излет око 5.000,00 динара, за џепарац добија од 100 до 200,00 динара дневно. Тренира кик бокс и то плаћа 3.000,00 динара месечно. Деца парничних странака су здрава и без посебних потреба и нико од њих не прима деџи додатак док мал. ИИ прима деџи додатак у износу од 3.000,00 динара месечно. Тужени је у свом исказу тврдио да је за период од маја 2017. године до маја 2018. године тужилци за издржавање деце дао 3.200 евра, о чему му је она потписала признаницу, коју међутим у току спора није приложио, те да је он на кући у ... променио водомере, плаћао режије, купио машину за сушење веша, деци компјутер, косачицу, дрва, телефон за децу, и имао уштеђевину од 50.000 евра.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су обавезали туженог да на име издржавања малолетне деце плаћа досуђене новчане износе првостепеном пресудом.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана, да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом става 3. овог члана, да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Полазећи од потреба малолетне деце као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов календарски узраст и могућности туженог као дужника издржавања, а имајући у виду да је у обавези да сразмерно свом имовинском стању, здравственим и радним способностима у складу са потребама малолетне деце доприноси њиховом издржавању, нижестепени судови су правилно применили одредбе члана 154. став 1,

160, 161. и 162. став 3. Породичног закона, када су обавезали туженог да плаћа на име доприноса за издржавање малолетне деце и то мал. ЕЕ износ од 120 евра, мал. ЖЖ износ од 90 евра и мал. 33 износ од 100 евра, све у динарској противвредности почев од 09.02.2018. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови док ова обавеза не буде измењена другом судском одлуком.

Нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије којима се указује да је тужени у периоду од маја 2017. године до маја 2018. године, тужили дао износ од 3.200 евра на име издржавања деце и да је 2014. године донео у кућу износ од 50.000 евра и да је то износ био намењен издржавању деце. Ово стога, што је тужени као родитељ дужан да издржава децу у складу са критеријумима прописани чланом 160. Породичног закона и што спорни износ од 50.000 евра датира 4 године пре подношења тужбе за развод брака у овој парници 09. фебруара 2018. године.

Како нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, то исто за последицу није имало погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија туженог, није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, већ се тужени као ревидент упућује на образложење побијане пресуде у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 207. Породичног закона је прописано, да, о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени водећи рачуна о разлозима правичности.

Према томе, правилна је и одлука нижестепених судова да свака странка сноси своје трошкове поступка, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији водило рачуна о разлозима правичности у смислу члана 207. Породичног закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић